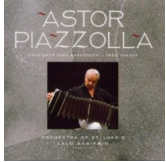


Astor Piazzolla - Concierto para Bandoneon • Tres Tangos (1987)

Written by bluesever

Tuesday, 02 November 2010 09:30 - Last Updated Wednesday, 12 March 2014 21:15

Astor Piazzolla - Concierto para Bandoneon • Tres Tangos (1987)



Concierto para Bandoneon y Orquesta

1- *Allegro marcato* 6:59

2- *Moderato* 7:21

3- *Presto* 6:25

4- *Adios Nonino* 8:01 Tres tangos para bandoneon y orquesta

5- *Allegro tranquillo* 6:40

6- *Moderato mistico* 5:32

7- *Allegretto molto marcato* 4:17 [play](#)

8- *Adios Nonino (bis)* 8:15

Astor Piazzolla- bandoneon

Orchestra of St. Luke's

Lalo Schifrin – conductor

This recording with a classical orchestra is Piazzolla's apotheosis. For years he has been turning a dance form into an art music. Here he essentially crosses into the regional conservatory style called national music. ---John Storm Roberts, Rovi

As Gershwin married jazz with the European symphonic tradition, Piazzolla here transplants the tango into the concert hall, extending its boundaries beyond the limits of song and dance. The album features virtuoso performances by the composer on the bandoneón, the signature instrument of tango, accompanied by the Orchestra of St. Luke's, under the direction of Lalo Schifrin. ---nonesuch.com

Astor Piazzolla - Concierto para Bandoneon • Tres Tangos (1987)

Written by bluesever

Tuesday, 02 November 2010 09:30 - Last Updated Wednesday, 12 March 2014 21:15

Astor Piazzolla (ur. 11 marca 1921 r. w Mar del Plata w Argentynie, zm. 4 lipca 1992 r. w Buenos Aires) – kompozytor tanga argentyńskiego, wirtuoz bandoneonu, tanguero.

Oryginalny styl stworzony przez Piazzollę znany jest pod nazwą „neuvo tango”. Nie jest to tango przeznaczone do tańczenia, lecz kunsztownie stylizowana muzyka do słuchania (podobnie jak wcześniej tango Igora Strawińskiego). Charakterystyczne jest dla niego nawiązanie do baroku: do formy passacaglii, do barokowego kontrapunktu w sposób nasuwający skojarzenie z fugą. Rytm tanga bywa wyraźny, ale równocześnie ulega wyraźnym zakłóceniom. Harmonia również odbiega od tradycji, dzięki chromatyce, a nawet dysonującej chromatyce. Często są nawiązania do jazzu. Stosowane są również niekonwencjonalne sposoby gry (jak w sonoryzmie), charakterystyczne dla brzmienia są glissanda. Wyraźnie zachowana jest natomiast charakterystyczna dla tanga atmosfera pewnej melancholii.

"Neuvo tango" stanowiło tak daleko posunięte przetworzenie tanga tradycyjnego, że wielu argentyńczyków do tego stopnia nie mogło się pogodzić z takim sposobem potraktowania ich narodowego tańca, że kompozytor spotykał się nawet z przejawami agresji.

download: [uploaded](#) [yandex](#) [4shared](#) [mediafire](#) [solidfiles](#) [mega](#) [filecloudio](#) [nornar](#) [zi](#)
[ddu](#)

[back](#)